

CE TREBUIE SĂ ȘTII ATUNCI CÂND ÎȚI CUMPERI UN ANIMĂLUȚ DE COMPANIE

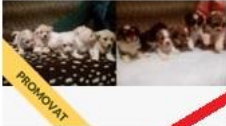
Mi se întâmplă foarte des să-mi intre în cabinet proaspeți părinți de cățeluși sau de pisicuțe pentru o primă consultație. Replica „Tocmai acum l-am luat și vreau să-mi spuneți ce rasă este și dacă este sănătos/sănătoasă” îmi este așa de cunoscută!! În opinia mea, un viitor părinte de animăluț ar trebui să se informeze mult mai bine înainte de al cumpăra și nu numai după aceea, pentru că este mult mai important și ușor să evităm unele probleme decât să încercăm să le rezolvăm ulterior. Sau, dacă decidem că vrem să facem o faptă bună și vrem eventual să salvăm un câine bolnav sau cu alte probleme, măcar să fim conștienți la ce ne înhăimăm, și să nu ne lăsăm păcăliți ușor ,iar apoi sa punem totul în seama destinului, pentru că *destinul nu se întâmplă pur și simplu, el se construiește!* Pentru asta, avem nevoie de un minim de cunoștiițe în domeniu, pe care nu le găsim din păcate nicăieri! Trebuie să căutăm foarte mult până găsim o informație bună și trebuie să știm în primul rând ce căutăm!

În această broșură veți găsi multe sfaturi de care trebuie să țineți cont înainte de a vă cumpăra un animăluț, dar și ce să faceți imediat după ce l-ați achiziționat, pentru că primele săptămâni din viața unui animăluț sunt practic cele mai importante din întreaga lui viață: acestea îi definesc atât caracterele comportamentale, cât și unele aspecte medicale foarte importante precum imunitatea.

CUM SĂ TE FEREȘTI DE PĂCĂLELILE BIȘNIȚARILOR?

În primul rând, **nu vă recomand să luați animale de pe net**, pentru că asta este pur și simplu o loterie! Îi putem nimeri sănătoși, de rasă, frumoși, dar putem să fim ușor păcăliți și să ne pomenim că am dat o groază de bani pe un metis, care mai e și bolnav pe deasupra! Vreau să nu credeți că am ceva cu metișii sau că promovez cumpărarea exclusivă a câinilor de rasă, însă unii oameni își doresc o anumită rasă din varii motive, și nu văd nimic greșit în asta! Unii preferă maidanezii, foarte ok și așa! Dar dacă vreau un câine de rasă nu e ok să fiu păcălit, pentru că va spun din proprie experiență că am avut clienți care au fost păcăliți și când și-au dat seama de asta au abandonat cățelul! Deci tot spre binele nostru și al lor este să știm să alegem corect de la bun început!

Image	Title	Location	Time	Price
	Vând pui Bichon Havanaez ! Caini, pisici » Caini	Pitești	Azi 14:03	300 lei
	Vand pui Bichon Maltez rasa pura Caini, pisici » Caini	Buzău	Azi 12:23	550 lei
	Bichon bison havanez pui Caini, pisici » Caini	Șirău Mare	Ieri 22:57	458 lei
	pui bichon maltese -foto , pedigree A, microcip IMAGINI REALE! Caini, pisici » Caini			2 751 lei

Trebuie să recunosc faptul că și eu l-am luat pe al meu Stoker de pe OLX, dar am mers tocmai până în Brăila să-i văd cuibul, părinții și să-i fac o consultație înainte de al lua. Probabil l-aș fi luat oricum pentru că a fost dragoste la prima vedere, însă am avut norocul să dau peste niște oameni serioși, care nu făceau o afacere din asta. **Este foarte important să vedeți părinții animaluțului pe care vreți să îl cumpărați** pentru că la ei puteți vedea ce caractere va avea când va crește. Când sunt puii, câinii nu au caracterele de rasă bine definite și ne putem păcăli foarte ușor, chiar și noi, medicii veterinari. Niciodată un medic nu o să bage mâna în foc pentru câinele/pisica dvs de câteva săptămâni că este de o rasă anume, pentru că știm foarte bine că în timp ce se dezvoltă animaluțul, caracterele i se schimbă, abia la maturitate (peste vârsta de 1 an, 1 an și 2 luni) ele se definesc.

Vizavi de treaba asta, am să vă spun o mică poveste REALĂ ce mi s-a întâmplat chiar mie. Mi-au venit în cabinet 2 doamne (mamă și fiică) cu un pui de Yorkshire Terrier abia cumpărat de pe un

site. Era mic, pufos și foarte drăgălaș, ca toți puii de altfel. La un prim consult totul părea în regulă. Niciun semn de boală, iar blana era superbă, cu coloritul specific de Yorkshire. A trecut ceva timp, iar puiul a crescut și și-a definitivat caracterele, cam ciudate pt un exemplar din rasa lui. Proprietarii nu înțelegeau de ce nu îi mai creștea părul de culoarea maro la botic, urechiușe, la picioare și peste tot unde trebuia să fie maro, creștea negru. Imediat mi-am dat seama că al nostru cățeluș fusese vopsit!! Fusese vopsit așa de bine, încât nici un specialist nu și-a putut da seama inițial de lucrul ăsta! Imaginația bișnițarilor a luat-o razna și au căpătat multă experiență și dexteritate în falsificarea raselor de câini, fiind ajutați și de entuziasmul viitorilor posesori de animăluțe. **Așa că deschideți bine ochii atunci când mergeți să vă luați un animăluț și fiți atenți la detalii, pentru că ele fac diferența!**

Trăgând o primă concluzie, **nu cumpărați din surse nesigure**. Cea mai sigură sursă o reprezintă **canisele sau felisele** cu prestigiu, care pot oferi exemplare autentice, însoțite de **certificate de origine sau Pedigree**. Vă puteți informa bine înainte de a cumpara, puteți găsi forumuri pline de păreri și sfaturi de la alți cumpărători, dar orice canisă/felisă care se respectă va avea și un site pe măsură care vă poate oferi toate detaliile de care aveți nevoie.

O altă păcăleală pe care am întâlnit-o de foarte multe ori este **vârsta prea mică a animăluțului!** Pentru a face cât mai repede rost de bani, bișnițarii nici **nu lasă la înțărcat biete**le animale, și le scot la vânzare mult mai devreme, **mințind și ascunzând vârsta reală**. Le procură carnete de sănătate pe care scriu **o dată falsă de naștere** și notează în ele câteva deparazitări interne, externe, unii chiar și vaccinuri (fără parafă, evident), iar unii oameni foarte creduli au impresia că acel carnet de sănătate este un

document de necontestat. Mi-au venit la consultații și animăluțe în vârstă de doar 3 săptămâni! Acest lucru nu este ok pentru puiul, deoarece **laptele matern este foarte important pentru el și pentru imunitatea sa**. Din cauza privării timpurii de lapte, puii **pot rămâne rahitici sau cu diverse sensibilități pentru tot restul vieții**. În mod normal înțărirea are loc cel mai devreme la vârsta de 5 săptămâni și este recomandată să se facă treptat, pentru că înțărirea poate lăsa și traume psihice asupra puiului dacă este făcută brusc. Dacă totuși ați fost păcăliți și ați luat un pui neînțărcat, trebuie să știți că el are alte nevoi față de unul mai mărișor și trebuie să mergeți cu el la veterinar unde vi se va explica tot ce trebuie să faceți.

Cea mai gravă păcăleală pe care o puteți lua în opinie mea, este aceea de a **lua un animăluț deja bolnav**. Pe lângă faptul că veți cheltui foarte mulți bani pe tratamente, există și riscul să rămână cu anumite sechele pentru toata viața sau poate chiar să moară, deoarece există foarte multe boli infecțioase extrem de grave precum jigodia, parvoviroza canină, rinotraheita infecțioasă felină ș.a. care

se transmit cu ușurință de la un animal la altul, mai ales atunci când animalele trăiesc la comun (de exemplu tusea de canisă este o boală infecțioasă întâlnită de cele mai multe ori în canise sau în locuri foarte aglomerate, după cum îi spune și numele). Odată ce o boală a pătruns într-un astfel de loc îngrămădit, este foarte greu să scapi de ea pentru că asta ar presupune golirea locului respectiv pentru câteva zile bune și o dezinfectare extrem de riguroasă. În ochii falșilor crescători asta ar însemna pierdere de timp și de bani. Așa că unele persoane sunt perfect conștiente că au un anumit virus în cuib, însă nu fac nimic în sensul acesta. În canisele și felisele serioase riscul este mai mic. Niciodată nu veți lua un cățeluș nevaccinat corespunzător dintr-o sursă serioasă. **Mai există și crescători particulari serioși**, însă nu vă încredeți sută la sută în ei, **doar dacă au referințe bune**. Unii așa ziși crescători **încrucișează cu bună știință animăluțe înrudite între ele**, lucru ce nu se vede când animalul este mic, iar urmările grave (diverse anomalii și boli incurabile) se observă abia la vârste mai înaintate.

GREȘELI FRECVENTE ALE VIITORILOR POSESORI DE CÂINI, ÎN ALEGEREA NOULUI MEMBRU AL FAMILIEI

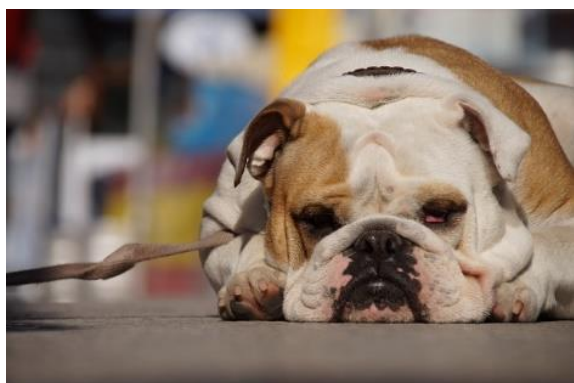
De cele mai multe ori, **criteriul după care ne alegem câțelul este rasa**. Atunci când alegem o rasă anume sperăm să ne avantajeze și să trăim cu el într-o armonie perfectă, însă de cele mai multe ori greșim din cauza informării insuficiente sau a lipsei totale de informație! Cel mai concludent exemplu în sensul acesta este atunci când ne luăm un Labrador sau Golden Retriever, câini foarte populari prin filme și emisuni,

etichetați ca fiind foarte inteligenți și extrem de iubitori cu copiii. Există extrem de multe filme cu persoane nevăzătoare sau cu diverse handicapuri care au un Labrador sau Retriever pe post de ajutor. Ne lăsăm foarte ușor impresionați și purtați de emoție, ne dorim foarte mult rasa aceasta, însă omitem că aceste exemplare sunt niște câini specializați și evident educați și dresați pentru scopul respectiv! Ei nu s-au născut așa! Întrădevăr ei sunt genetic înzestrați cu niște trăsături și caractere deosebite, însă acestea trebuiesc descoperite și lucrate! Nu vă așteptați să luați un câine identic cu cel văzut la televizor, singurul lucru în comun ce-l vor avea cei doi va rămâne rasa! Pentru a putea ajunge la performanța câinilor utilitari, Labradorului nu-i este suficient bagajul genetic, el are nevoie de educație și de o bună îndrumare pe care numai un specialist i-o poate oferi.

Vă spun asta din proprie experiență pentru că de foarte multe ori tabloul familiei care abia și-a luat un labrador este următorul: pe ușa cabinetului apare mai câinele, foarte agitat și spânzurat de o lesă, iar de la celălalt capăt al lesei se zărește peste câteva momente un adult urmat de 1,2 sau mai

multi copii care urlă în cor, fiecare pe limba lui, scopul fiind de a potoli „fiara”. Comportamentul câinelui este perfect justificat în ochii mei, iar problema este după cum am spus și mai sus criteriul greșit de alegere al cățelului, adică strict după rasă. Dacă aleg câinele fără să fiu atent și la celelalte aspecte extrem de importante poate rezulta un fiasco total. Este evident că în astfel de cazuri trebuie să se implementeze și educația, labradorii fiind niște câini energici, de vânătoare, cu nevoie foarte mare de mișcare și extrem de inteligenți. Dacă nu sunt școlarizați, ei nu vor ști cum să-și folosească în mod constructiv aceste calități și nu numai că nu vor putea traversa un orb strada sau nu vor putea depista drogurile ascunse pe undeva, dar vor fi niște adevărate „bombe de energie” gata să explodeze în orice moment! Astfel, vom avea niște căței extrem de agitați care nu vor ști cum să-și folosească aptitudinile în avantajul lor.

O altă greșeală pe care o facem atunci când ne luăm un cățel **este de a nu-i studia trăsăturile comune rasei lui.** Mie imi place să spun că rasele sunt precum zodiile: întradevăr, noi oamenii suntem unici și nu vom găsi niciodată doi indivizi identici, lucru valabil și în cazul animăluțelor, însă caractere comune în funcție de zodie avem, la fel și ei în

funcție de rasă. *Trebuie să cunoașteți foarte bine trăsăturile comune rasei pe care vreți să o luați pentru că este foarte important să vi se potrivească personalității și caracterului vostru!* De curând am participat la un curs de medicina comportamentală, iar un mare profesor specialist în etologie canină spunea că **dacă sunt un om mai agitat de fel, este indicat să îmi achiziționez un cățel cu un temperament limfatic, mai lent, pentru a ne întâlni modul temperamental undeva la mijloc și pentru a ne echilibra reciproc. Dacă dimpotrivă sunt un om mai liniștit, aș putea echilibra foarte bine un câine cu temperament sangvin, viori și pus mereu pe șotii. Astfel, compatibilitatea dintre câine și stăpân va avea din start un plus!**

În plus față de trăsăturile de caracter, **rasa ne oferă și altfel de informații prețioase: fiecare rasă are unele predispoziții la anumite boli, în funcție de anatomia sa diferită.** Câinii din rasele brahicefalice (cu capul turtit) sunt exemplul cel mai concludent, au o mulțime de predispoziții la numeroase boli, o să enumăr doar câteva dintre ele: lipotimii, atacuri cardiace, infecții ale faldurilor pielii, ieșirea cu ușurință a ochilor din orbite, stenoza traheală

etc Câinii cu urechile lungi (Cockerii, Bracii, Setterii etc) fac des otite din cauză că urechile acoperă conductul auditiv, iar acesta nu se mai aerisește și menține umezeală, astfel creându-se cu ușurință un mediu favorabil infecțiilor. Rasele de câini cu coalana vertebrală lungă (Basset Hound, Teckel etc) au deseori probleme la nivelul acesteia, de multe ori chiar fractură, din cauza neproporționalității lor (picioare prea scurte, corp prea lung). Lista poate continua la nesfârșit. Ideea de bază este să fim informați pentru a nu rămâne șocați după ce câinele se îmbolnăvește ca prin miracol de o anumită boală, iar când ajungeți cu el la veterinar aflați că era de fapt ceva previzibil. **Cunoscând aceste particularități de rasă veți ști și ce nevoi speciale are câinele dvs în funcție de predispozițiile lui și puteți chiar să amânați și uneori să eliminați riscul producerii acelei boli dacă veți fi mai atenți.**

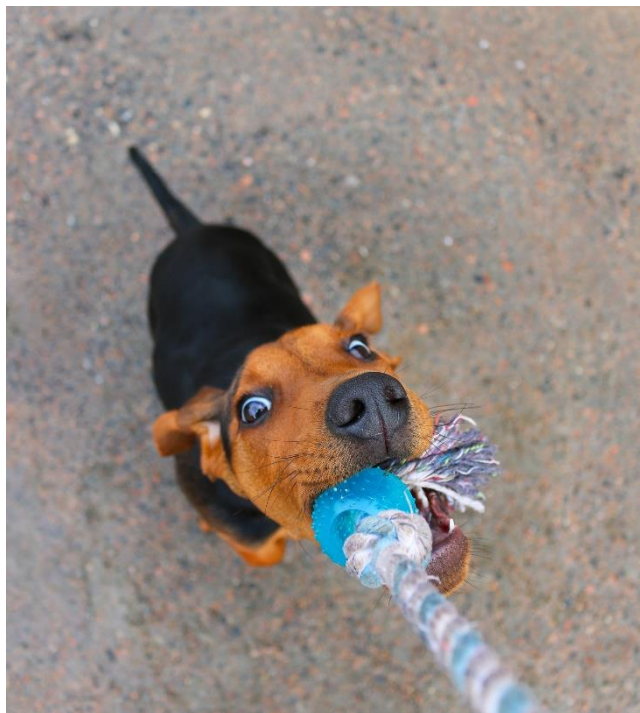
Alt criteriu greșit de alegere al unui animaluț ar fi sfatul prietenilor sau al vecinilor, pentru că nici ei nu sunt avizați să ne sfătuiască în acest sens, deoarece este evident faptul că au o părere subiectivă, formată eventual din urmărirea unor filme, emisiuni sau din auzite. De multe ori, iubitorii de animale pierd esențialul când vine vorba de animaluțe pentru că se lasă purtați de sentimente și emoții, iar rațiunea nu mai are nici o șansă în fața unei pufoșenii drăgălașe ☺ **Eu vă sfatuiesc strict din viziunea obiectivă a specialistului și vreau să vă deschid ochii și să conștientizați ce aspecte trebuie cu adevărat să urmăriți și ce să nu neglijați atunci când vă alegeți un câine.**

DE CE TREBUIE SĂ ȚINEM CU ADEVĂRAT CONT ATUNCI CÂND CUMPĂRĂM UN CĂȚEL/PISICĂ??

1. ÎNAINTE DE AȚI LUA UN ANIMĂLUȚ DE COMPANIE TREBUIE SĂ FII INFORMAT

Înainte de a ne lua valul și de a ne cumpăra un animaluț trebuie să ne răspundem la întrebări precum:

- Care sunt necesitățile unui câine/ unei pisici? I le pot asigura?

Aici discuția e lungă, dar voi trebuie să aveți în vedere măcar următoarele aspecte:

- Cât de mare este spațiul în care va locui? Este suficient pentru confortul său?- Locul unde va mânca, va bea apă și se va retrage pt odihnă.

- Va sta cu mine în apartament sau separat, în curte? Situația este diferită și în cazul în care optăm să luăm un câine de curte, trebuie să știm de la început care va fi locul lui, este important să ii construim un padoc

special pentru el, altfel va avea instinctul de a acapara cât mai mult teritoriu și uneori intră în spațiul nostru foarte mult, făcând numeroase stricăciuni majore, doar pentru a ne domina sau pentru a ne atrage atenția. Dacă îi vom acorda de la început un spațiu exclusiv al lui, el se va simți în siguranță acolo și nu va mai simți nevoia de a câștiga din ce în ce mai mult teritoriu.

- Îi voi putea asigura necesarul de mișcare în fiecare zi? Îmi permite locul de muncă asta?

- Cât timp va petrece singur cât sunt eu plecat și cum îl va afecta pe el asta? Trebuie să

aveți un program flexibil care să vă ofere minimul de timp pentru ai putea satisface animalului atât necesitățile fiziologice cât și echilibrul psihic, în special în cazul câinilor de apartament. Nu este indicat să ne luăm un animaluț dacă plecăm dimineața și venim seara

acasă. Un câine are nevoie de atenție, de mișcare, de joacă împreună cu stăpânul, altfel toată ziua poate sta supărat, letargic, putând deveni un câine molcom, ursuz, lipsit de vioiciune și chef de viață.

- Dacă iau câinele pentru copii, ei vor ști cât spațiu să-i ofere noului membru? În cazul acesta trebuie să avem în vedere și dacă avem o bună înțelegere cu cei mici pentru că de cele mai multe ori copiii nu cunosc limite și pot sâcâii cățelul la nesfârșit fără să îi prevadă reacțiile și uneori el poate reacționa imprevizibil.

- De câtă iubire și atenție au nevoie? La început suntem înnebuniți după micile pufoșenii și le acordăm 90% din timpul nostru. Prima perioadă este precum îndrăgostirea, apoi farmecul noului dispare treptat și intervine obișnuința, uneori chiar plictiseala, suntem obosiți sau ne e lene să îi scoatem afară, nu ne mai ocupăm așa mult de ei. Trebuie să știm dinainte de ai lua care sunt lucrurile cu adevărat importante pentru animalul pe care îl luăm și să analizăm conștient dacă i le putem oferi sau nu pentru că **un animal este o responsabilitate asemănătoare unui copil**, nu este o jucărie.

PREA MULTA IUBIRE de multe ori strică, pentru că uneori *prea mult bine e dusmanul binelui*

...Câinele devine foarte răsfățat și dependent de noi, în alte cazuri **poate deveni obsedat de noi**, iar această deviere de comportament poate duce până la agresivitate față de alte persoane sau animale care se apropie de noi. Am citit din curiozitate alte articole despre acest subiect iar în majoritatea se încurajează ideea de le oferi foarte multă iubire, ceea ce nu este greșit, însă câinele/pisica nu trăiește numai din iubirea noastră, are și alte nevoi, nu doar atât. Nu spun să nu-i oferim iubire deloc! Dar trebuie să ne controlăm și să știm când să ne oprim! **Uneori iubirea noastră exagerată poate deveni toxică pentru ei, le poate dezvolta numeroase patologii comportamentale** așa cum am scris și mai sus. Eu am o vorba care mi-a rămas din facultate, de la proful de Toxicologie, și îmi place să o aplic în mai multe situații pentru că se potrivește de fiecare dată: **TOTUL ESTE TOXIC, DOZA FACE DIFERENȚA!**

2. BUN, L-AM LUAT, ACUM CE FAC CU EL??

Primul lucru care trebuie făcut imediat după ce am achiziționat în sfârșit un cățeluș sau o pisicuță este **să mergem cu el/ea la cabinetul veterinar**. Aici doctorul o să-i facă o consultație de specialitate și o să va spună câteva informații despre noul membru al familiei: vă poate spune vârsta reală a animaluțului după dentiție, îi poate lua o temperatură pentru a vedea dacă are febră, îl ascultă la plămâni, vă poate spune dacă vaccinurile au fost făcute sau nu etc. Tot la prima vizită doctorul îi va face un carnet de sănătate în care vor fi trecute absolut toate deparazitările (interne, externe), vaccinările și tratamentele sale. Carnetul său va fi precum o fișă medicală la purtător☺ În felul acesta și dvs veți avea o evidență exactă a tratamentelor animaluțului și veți ști când trebuie să

mergeți următoarea dată la cabinetul veterinar. **Tot în cadrul primei vizite la cabinet este cel mai indicat să îi faceți si testele de rutina puiiților, pentru că acesta este momentul perfect pentru asta, pentru a nu sta stresați că animaluțul ar putea fi bolnav.** Se pot face câteva analize pentru cele mai grave boli infecțioase și necesită doar prelevarea fecalelor, nu presupun recoltarea de sânge, pe care nu o recomand la un pui atât de mic, doar dacă este cu adevărat cazul bineînțeles! Însă recoltarea de fecale se face foarte simplu, cu un mic bețisor precum acela de urechi și nu presupune stresarea micuțului în nici un fel.

Alt aspect foarte important îl constituie **mâncarea pe care a primit-o înainte de a-l lua dvs!** Dacă li se schimbă brusc mâncarea, puii fac de cele mai multe ori indigestii, cu diaree și vomă care durează uneori și câteva zile. Pentru a preveni acest risc trebuie întrebat crescătorul ce alimentație i-

a dat puiului, iar noi să îl hrănim în prima săptămână cu aceeași mâncare. Dacă dorim să îi schimbăm alimentația (poate nu suntem mulțumiți de hrana pe care a primit-o acolo) o vom face treptat!

Niciodată nu schimbați brusc hrana unui câine/ unei pisici, nici măcar când aceștia sunt adulți!

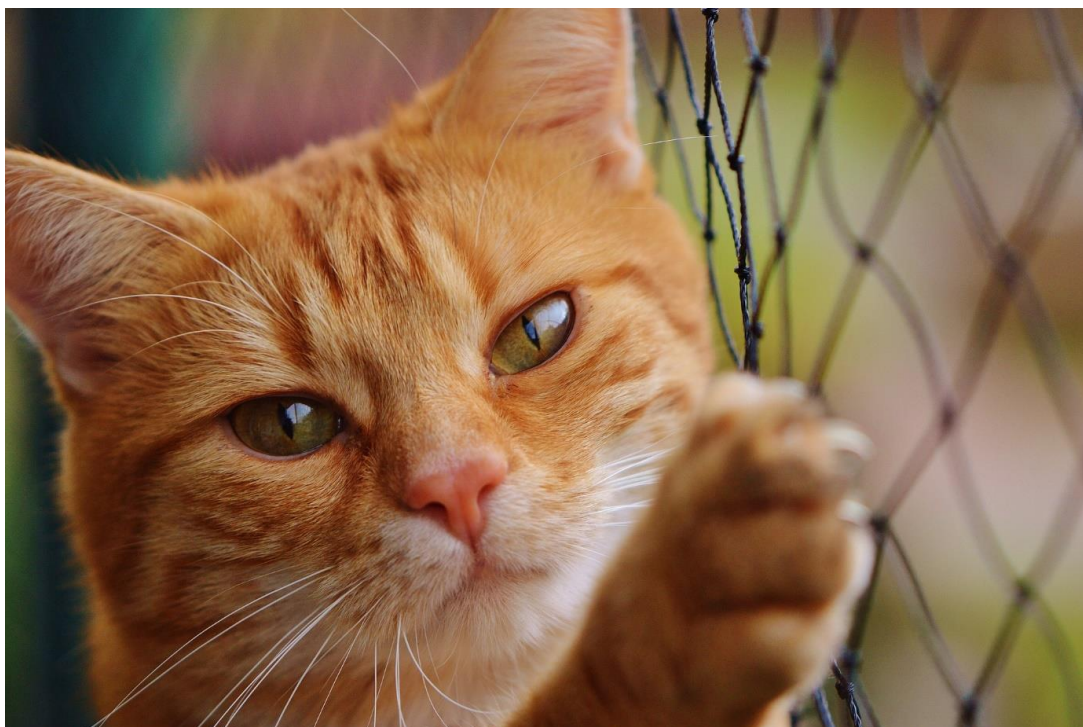
Puiul, **imediat după ce este luat de lângă mamă și frații lui** poate suferi de așa numitul **STRES DE ADAPTARE**! Ce înseamnă asta și cum se manifestă el? Despărțirea de familia lui poate lăsa puiului de câine/pisică o urmă de tristețe care se poate manifesta până la nivel fizic: **el poate să prezinte vomă și diaree și chiar stare apatică, letargică**. Dacă se exclud alte patologii posibile, aceste simptome pot trece de la sine după ce puiul începe să se acomodeze cu noul său mediu și începe să capete încredere în noii membrii ai familiei. Astfel, puiul este stresat de schimbarea casei, uneori el este adus de la distanțe mari și poate căpăta și **stres de transport**, așa că **cel mai indicat în primele zile după ce l-ați luat este să nu îl cocoloșiți prea mult, să nu-l asaltați cu mângâieri, joacă sau pupături prea multe, ci să îl lăsați pe el să vină la dvs și eventual să inițieze el joaca**, pentru a nu-l stresa mai tare decât este deja. Dacă aveți copii este bine să le explicați și lor acest lucru. **Dacă am trecut cu bine peste perioada de acomodare, avem LIIIIIIIIIIIBER LA JOACĂĂĂĂĂĂĂ!!!!!!!!!!!!**

Primele zile pe care le petrece cu dvs sunt foarte importante pentru cel mic. **Noi, stăpânii, trebuie să fim foarte atenți la el pentru a putea căpăta date în plus despre acesta**, iar la următoarea vizită la medicul veterinar noi trebuie să răspundem la câteva întrebări de genul: **câte mese are pe**

zi? Ce cantitate de mâncare are la o masă? Apă bea? Caca cum face? Este jucăuș? A vomat? A tușit? Etc Trebuie să știm răspunsul la aceste întrebări pentru ca medicul veterinar să își poată da seama dacă este ceva în neregulă sau nu cu puiul nostru. **Este important să îl supraveghem și să fim atenți la toate mișcările lui pentru că uneori puii pot veni deja contaminați cu un virus de la fosta locuință.** Virușii și bacteriile au o perioadă de incubație, adică o perioadă care trebuie să treacă de la momentul contaminării până ce virusul/bacteria să înceapă să producă semne clinice. Dacă în perioada de acomodare apare orice semn de boala (vomă, diaree, tuse, strănut, stare generală proastă etc) este obligatoriu să mergeți cu el la medicul veterinar chiar dacă nu a venit momentul pentru vizită. **Nu așteptați nici măcar o zi în plus, deoarece o zi de boală la cei mici poate să conteze extrem de mult și chiar poate face diferența în reușita tratamentului!**

Alt lucru extrem de important este **SĂ NU ÎL SCOATEȚI DIN CASĂ DELOC PÂNĂ NU ÎI FINALIZAȚI SCHEMA DE VACCINARE!** Unii oameni spun că este doar un mit și nu țin cont de el. Dacă mă întrebați pe mine, **este o chestiune legată fix de noroc și de riscul pe care trebuie să vi-l asumați.** Au fost câini scoși afară de sute de ori fără să aibă nici măcar un vaccin și nu au pățit nimic, dar și

câini scoși doar de câteva ori care s-au îmbolnăvit. **Dacă aveți ghinionul de a nimeri într-o zonă cu vreo epidemie,** puiul se va îmbolnăvi fără dar și poate. Așa că vă recomand să nu vă asumați acest risc, pentru că până la urmă vorbim doar de 3 luni de sacrificiu în care trebuie să suportați pipi și caca în casă, **dar în cele din urmă va veni și răsplata: un câine sănătos și un stăpân fericit!**

De asemenea, el **nu trebuie să intre în contact cu niciun alt animal, fie vaccinat sau nu!** Se cunoaște faptul că un organism adult poate avea un virus, fără să aibă neapărat și semne de boală,

pentru că adultul are anticorpi și poate trece printr-o infecție chiar și neobservat. Asta poartă numele de *purtător asimptomatic* (adică nu prezintă niciun simptom de boală chiar dacă are boala).

Întâlnindu-se cu un pui fără imunitate, acesta se îmbolnăvește în timp ce adultul rămâne în continuare sănătos, iar noi ne mirăm cum de s-a îmbolnavit cel mic?? **Cel mai bine este să așteptați o săptămână de la ultimul vaccin pentru al scoate afară din casă și pentru a putea intra liniștit în contact cu alte animăluțe.**

3. CUM IL CREȘTI, AȘA ÎL AI!

Aici vreau să vă vorbesc puțin de educație pentru că este foarte importantă! Am folosit special termenul de **educație, și nu dresaj**, pentru că nu sunt de acord cu acest termen. Consider că dresajul este strict pentru entertainment (animalele de la circ sau alte animăluțe dresate pentru spectacole) și pentru satisfacția noastră (să facă șezi, culcat, mort etc), pe când educația nu constă doar în executarea unor comenzi la cererea noastră urmate de recompensă evident, ci constă într-o comunicare și relaționare perfectă cu cățelul nostru. Majoritatea comportamentelor se formează în primul an de viață, în special comportamentele greșite, pentru că prostiile le învățăm cel mai ușor nu-i așa? Așa se întâmplă și în cazul lor! Acum voi vorbi exclusiv de câini, pentru că educația felinei este o chestiune mult mai delicată☺

Este foarte important **să fixați limite** încă de la bun început, indiferent de vârsta animăluțului, și niciodată să nu treceți peste acele limite, să nu faceți nici măcar o singură abatere de la regulă, pentru că micuțul va ține minte asta și se va bulversa puțin, nu va mai ști dacă e ok să facă acel lucru sau nu, având în vedere că a fost

lăsat odata să facă asta. Trebuie să fiți conștienți **că obiceiurile crează comportamente definitive**, iar pentru asta trebuie să fim perseverenți. De exemplu dacă nu vrem să-l obișnuim să se urce în pat, de fiecare dată când va încerca să facă asta îl vom certa și îi vom arăta unde este locul său de odihnă, iar dacă se duce acolo îl vom recompensa cu „Bravo!” și o mângâiere. Cu toții avem momente de sensibilitate, dar este bine să nu ne lăsăm speculați de câinele nostru fix în acele momente, pentru că el știe când să stea la pândă și când să acționeze. Dacă vă înmoaie cu fața aceea a lui de animăluț oropsit de soartă și treceți peste propria regulă lăsându-l o singură dată în pat, el va percepe acest

lucru ca pe ceva mult mai important decât pare pentru noi: pentru el va fi o bătălie câștigată și un nou teritoriu dominat pe care îl va pretinde de fiecare dată când va dori. În concluzie este bine să vă mențineți regulile în orice moment, deoarece animalușul **nu înțelege că are voie să facă ceva doar o singură dată și apoi nu!**

O să fac un articol special pentru a vă povesti despre cum ne putem educa micuții năzdrăvani fără ai face să se simtă pedepsiți sau privați de ceva. Este mult de spus așa că am să vă las puțin în suspans, între timp stay cool și intrați pe blogul meu www.coolvet.ro și vă promit că voi posta din ce în ce mai multe informații cu adevărat utile și extrem de importante pe care nu le găsiți nicăieri!

